

27 Μαρτίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΕΡΕΧΕΤ-ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 87/95)

5 Αλλοδαποί — Απέλαση — Διάταγμα απελάσεως — Υπογράφεται από τον Υπουργό Εσωτερικών — Η σχετική εξουσία νομίμως εκχωρείται καλυπτόμενη από το Άρθρο 3(2) του Ν. 33/62 — Δεν απαιτείται από το νόμο η αιτιολόγηση του διατάγματος η οποία μπορεί να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου — Ευρεία η σχετική διακριτική ευχέρεια του Λειτουργού Μετανάστευσης — Νομολογιακά Πορίσματα — Όρια δικαστικού ελέγχου και επέμβασης.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη — Επιβάλλεται να είναι ουσιώδης.

15 Λέξεις και Φράσεις — Ημεδαπός Κύπριος — Έννοια με βάση το Άρθρο 26 του Κεφ. 105 — Η περίπτωση της αλλοδαπής συζύγου ημεδαπού — Χρονικοί περιορισμοί.

Η αιτήτρια προσέφυγε κατά της απελάσεώς της κυρίως εκ του λόγου ότι λίγο πριν απελαθεί συνήψε γάμο με πολίτη της Δημοκρατίας.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1. Σύμφωνα με το Ν. 33/62, Άρθρο 3(2), εκχώρηση εξουσίας του Υπουργού μπορεί να γίνει με γραπτή εξουσιοδότηση προς το αρμόδιο πρόσωπο. Το επισυνημμένο Παράρτημα Α στην αγόρευση των καθ' ων η αίτηση μιλά από μόνο του. Η εκχώρηση των εξου-

σιών του Υπουργού ημερομηνίας 10 Ιουνίου, 1991, καλύπτει και τις περιπτώσεις που αλλοδαποί διαμένουν στη Δημοκρατία κατά παράβαση των όρων της άδειας εισόδου και διαμονής που τους δόθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 6(1)(κ) του Κεφ. 105.

5

Ως εκ των ανωτέρω, το διάταγμα απέλασης το οποίο εκδόθηκε με βάση το Άρθρο 14 του Κεφ. 105 σαφώς καλύπτεται από την πράξη εκχωρήσεως στην οποία ρητά συμπεριλαμβάνεται και η υπό εξέταση περίπτωση σύμφωνα με το Άρθρο 6(1)(κ) του Κεφ. 105.

10

2. Λαμβάνοντας υπόψη τα γεγονότα καθώς και το γεγονός ότι το Άρθρο 14 του Κεφ. 105 δεν απαιτεί οποιαδήποτε αιτιολογία η αιτιολογία στην παρούσα περίπτωση αναπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

15

3. Το θέμα της εισόδου αλλοδαπών καθώς και η παραμονή τους στην Κύπρο ρυθμίζεται από τον περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμο, Κεφ. 105, όπως έχει τροποποιηθεί από τους Νόμους Αρ. 2/72, 54/76 και 50/88 καθώς και από τους περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Κανονισμούς του 1972 ημερομηνίας 22 Δεκεμβρίου, 1972.

20

Σύμφωνα με το Άρθρο 10 του Κεφ. 105 και τους Κανονισμούς 9 και 11 των πιο πάνω Κανονισμών, ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια επί θεμάτων εισόδου, παραμονής και εργασίας αλλοδαπών, ευχέρεια που συνάδει με την κυριαρχία του κράτους.

25

Η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας *Θάλεια Γαλανού και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, δηλώνει ότι για να ακυρωθεί μία πράξη λόγω πλάνης θα πρέπει η πλάνη να είναι ουσιώδης, δηλαδή, να προκύπτει ότι έχει επιδράσει στην τελική κρίση του οργάνου το οποίο την εξέδωσε. Είναι νομολογημένο ότι είναι από τη συνεκτίμηση του συνόλου των περιστατικών που σε κάθε περίπτωση κρίνεται η επενέργεια της πλάνης.

30

Ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως κατέληξε στην απόφαση να απελάσει την αιτήτρια στις 12 Δεκεμβρίου, 1994, μετά τη λήξη της άδειας παραμονής της στην Κύπρο και αφού η αιτήτρια κλήθηκε επανειλημμένα να προσέλθει στο γραφείο του αλλά τον αγνόησε. Κατά τη γνώμη του η αιτήτρια με τη συμπεριφορά της έδειξε ότι "είναι ανυπάκουη, ατίθαση και άστατου χαρακτήρα και ενόσω παραμένει στην Κύπρο θα μας δημιουργεί συνεχώς προβλήματα". Δηλαδή, το αρμόδιο όργανο αξιολόγησε το υλικό που είχε ενώπιόν του και κατέληξε στην απόφασή του χωρίς να διαμορφώσει

40

ορισμένη κρίση ως προς το γνήσιο ή το εικονικό του γάμου της αιτήτριας, δηλαδή από τη συνεκτίμηση του συνόλου των γεγονότων έκρινε ότι η αιτήτρια έπρεπε να απελαθεί. Δεν υπήρξε καμιά πλάνη ούτε προς το νόμο, αλλά και ούτε προς τα γεγονότα η οποία να επιδράσει στην τελική του κρίση.

5

4. Από τα στοιχεία που ευρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου, δε φαίνεται να παραγνωρίστηκαν είτε το Σύνταγμα, είτε οι διεθνείς συμβάσεις ή η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Είναι ευρεία η διακριτική ευχέρεια της διοίκησης όσο αφορά την απέλαση οποιουδήποτε αλλοδαπού, και η σχετική ευχέρεια, εφόσον ασκείται καλόπιστα και όχι αυθαίρετα και αφού διαπιστωθούν τα ορθά πραγματικά περιστατικά κάθε περίπτωσης και ληφθούν υπόψη τα νόμιμα στοιχεία κρίσης το Δικαστήριο δε θα επέμβει για να ακυρώσει την απόφαση.

10

15

Ούτε το Άρθρο 15 του Συντάγματος το οποίο είναι σχετικό με το σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, αλλά, ούτε και το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο είναι ταυτόσημο με το Άρθρο 15 του Συντάγματος, όπως ερμηνεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση *Abdulamiz Cabales and Balkandali*, ημερομηνίας 25 Μαΐου, 1985, Series A No. 94, δε διασφαλίζει κανένα δικαίωμα παραμονής αλλοδαπού σε ξένη χώρα.

20

25

5. Είναι γενικά νομολογημένη αρχή ότι το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η απόφαση της διοίκησης είναι εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις. Ειδικότερα σε σχέση με τις υποθέσεις αλλοδαπών γίνεται παραπομπή στην απόφαση *Karaliotas*.

30

6. Όσο αφορά τον ισχυρισμό του δικηγόρου της αιτήτριας στην απάντησή του στην αγόρευση των καθ' ων η αίτηση, ότι η αιτήτρια θεωρείται ως "ημεδαπή Κύπρια" και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αλλοδαπή δε παρατίθεται η πρόνοια του Άρθρου 26 του Κεφ. 105.

35

Η πιο πάνω πρόνοια μιλά από μόνη της. Η αιτήτρια, πρώτο, από μαρτυρίες που υπήρξαν και διερευνήθησαν, δε διέμενε με το σύζυγό της, αλλά με τον εργοδότη του και, δεύτερο, ακόμα και αν θεωρηθεί ότι διέμενε με το σύζυγό της το χρονικό διάστημα της διαμονής της ήταν πολύ λιγότερο από τον ένα χρόνο. Συγκεκριμένα η όλη διάρκεια του γάμου της ήτο 43 ημέρες, αφού ο γάμος τελέσθηκε στις 7 Νοεμβρίου, 1994, και αυτή απελάθη στις 21 Δεκεμ-

40

βρίου, 1994.

Όσον αφορά τις ειδικές συνθήκες του Αρθρου 26, βάσει των οποίων ο Ανώτερος Λειτουργός Μεταναστεύσεως μπορεί να θεωρήσει κάποιον ως ημεδαπό Κύπριο, αυτές στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχουν και, ως εκ τούτου, σε καμιά περίπτωση δε θα ήτο δυνατό να θεωρηθεί η αιτήτρια ως "ημεδαπή Κύπρια". 5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Radwa ν. Δημοκρατίας (αρ. 2) (1989) 3 Α.Α.Δ. 1164,

Amanda Marga Ltd ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583, 15

Mushatag ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1479,

Karaliotas ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 1701, 20

Mayo and Another ν. Republic and Others (1988) 3 C.L.R. 1203,

Γαλανού και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1996) 3 Α.Α.Δ. 43,

Παντοπίου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 4182, 25

Mohamed ν. Republic (1988) 3 C.L.R. 2072,

Cabales ν. Balkandali, Series A No. 94 ημερ. 25.5.85,

30

Levantis ν. Republic (1988) 3 C.L.R. 2483.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Λειτουργού Μεταναστεύσεως με την οποία απελάθη η αιτήτρια και ετοποθετήθη το όνομά της στον κατάλογο απαγορευθέντων μεταναστών. 35

A. Παπαντωνίου, για την Αιτήτρια.

40

M. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2, Λειτουργού Μεταναστεύσεως, με την οποία απελάθηκε και ζητά όπως κηρυχθεί άκυρη, παράνομη και άνευ νομικού αποτελέσματος. Περαιτέρω, ζητά δήλωση του Δικαστηρίου η οποία να μην επικυρώνει την πράξη των καθ' ων η αίτηση αλλά να αναγνωρίζει στην αιτήτρια το δικαίωμα παραμονής της στην Κύπρο και/ή το δικαίωμα παρατάσεως της παραμονής της στην Κύπρο καθώς και το δικαίωμα εγκατάστασής της στη Δημοκρατία.

10

Η αιτήτρια είναι Ρουμάνα υπήκοος ηλικίας 19 χρονών. Έφθασε στην Κύπρο στις 9 Μαΐου, 1994, για να εργαστεί ως καλλιτέχνιδα σε καμπαρέ με άδεια παραμονής μέχρι τις 12 Νοεμβρίου, η οποία ήταν τελική. Αρχικά εργάστηκε στη Λεμεσό για να καταλήξει στο καμπαρέ "Crazy Horse" στη Λευκωσία, στο οποίο εργαζόταν από τις 9 Αυγούστου, 1994.

15

Στις 2 Νοεμβρίου, δέκα μόνο μέρες πριν εκπνεύσει η άδεια παραμονής της, η αιτήτρια εξαφανίστηκε και ο εργοδότης της κατήγγειλε γραπτώς την εξαφάνισή της στην αστυνομία. Μετά από έρευνες της αστυνομίας εντοπίστηκε και διαπιστώθηκε ότι η εξαφάνισή της ήταν σκόπιμη και ότι επρόκειτο να τελέσει πολιτικό γάμο με το Σωτήρη Ονουφρίου.

20

Ο Διοικητής Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως στις 8 Νοεμβρίου, 1994, ενημέρωσε το Δήμο Αγλαντζιάς ότι ο γάμος είναι εικονικός και στοχεύει στην εξασφάλιση παραμονής της αλλοδαπής στην Κύπρο. Όμως η αιτήτρια ετέλεσε πολιτικό γάμο στις 7 Νοεμβρίου, 1994, στη Ρουμανική Πρεσβεία.

25

Στις 14 Νοεμβρίου, 1994, και ενώ είχε λήξει η άδεια παραμονής της αιτήτριας συμπληρώθηκαν οι έρευνες και ο Διοικητής Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως συνέστησε την άμεση έκδοση διαταγμάτων κράτησης και απέλασής της. Στις 29 Νοεμβρίου, 1994, ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως εξέδωσε εναντίον της αιτήτριας Διάταγμα Κράτησης καθώς και Διάταγμα Απέλασης με σκοπό μόλις εντοπισθεί να απελαθεί από την Κύπρο.

30

Εν τω μεταξύ, στις 2 Δεκεμβρίου, 1994, η σύζυγος του Κ. Φικάρδου, εργοδότη του συζύγου της αιτήτριας, κατήγγειλε στο Επαρχιακό Κλιμάκιο Αλλοδαπών Λευκωσίας ότι ο σύζυγός της εγκατέλειψε την οικογένειά του χωρίς λόγο και ότι διαμένει με την αιτήτρια. Ακολούθησε, στις 14 Δεκεμβρίου, 1994, η καταγγελία του υιού του Κ. Φικάρδου, ο οποίος κατέθεσε ότι η αιτήτρια διέμενε με

40

τον πατέρα του στο σπίτι της θείας του, δηλαδή της αδελφής του πατέρα του.

Η αιτήτρια εντοπίστηκε στις 20 Δεκεμβρίου, 1994, συνελήφθη και τέθηκε υπό κράτηση. Στις 21 Δεκεμβρίου, 1994, απελάθηκε από την Κύπρο για το Βουκουρέστι και το όνομά της τοποθετήθηκε στο stop-list για να μην μπορεί να επανέλθει. 5

Στις 20 Δεκεμβρίου, 1994, ο δικηγόρος της αιτήτριας, με επιστολή του προς τον Υπουργό Εσωτερικών, ζήτησε την παύση της κράτησης και την άρση της απόφασης για απέλασή της επειδή αυτή συνήψε γάμο με Κύπριο υπήκοο και ανέφερε ότι η απάνθρωπη και παράνομη απόφαση του Λειτουργού Μεταναστεύσεως “προσβάλλει τα ανθρώπινα δικαιώματα εκθέτοντας την ίδια την Πολιτεία η οποία θέλει να φαίνεται ως υπέρμαχος αυτών.” 10 15

Στις 20 Ιανουαρίου, 1995, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή εναντίον της απόφασης του Λειτουργού Μεταναστεύσεως ημερομηνίας 29 Νοεμβρίου, 1994. 20

Ο δικηγόρος της αιτήτριας προβάλλει ως λόγο ακυρώσεως της επίδικης πράξης το γεγονός ότι το διάταγμα απέλασεως καθώς και το διάταγμα τοποθετήσεως της αιτήτριας στον κατάλογο Απαγορευμένων Μεταναστών δεν υπογράφησαν από τον Υπουργό Εσωτερικών ο οποίος είναι σύμφωνα με το Άρθρο 188(3)(Γ) ο “Chief Immigration Officer” και, ως εκ τούτου, η πρόνοια του Άρθρου 14(1) του Κεφ. 105 δεν ικανοποιήθηκε. 25

Σύμφωνα με το Ν. 33/62, Άρθρο 3(2), εκχώρηση εξουσίας του Υπουργού μπορεί να γίνει με γραπτή εξουσιοδότηση προς το αρμόδιο πρόσωπο. Το επισυνημμένο Παράρτημα Α στην αγόρευση των καθ' ων η αίτηση μιλά από μόνο του. Η εκχώρηση των εξουσιών του Υπουργού ημερομηνίας 10 Ιουνίου, 1991, καλύπτει και τις περιπτώσεις που αλλοδαποί διαμένουν στη Δημοκρατία κατά παράβαση των όρων της άδειας εισόδου και διαμονής που τους δόθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 6(1)(κ) του Κεφ. 105. 30 35

Ως εκ των ανωτέρω, το διάταγμα απέλασης το οποίο εκδόθηκε με βάση το Άρθρο 14 του Κεφ. 105 σαφώς καλύπτεται από την πράξη εκχώρησεως στην οποία ρητά συμπεριλαμβάνεται και η υπό εξέταση περίπτωση σύμφωνα με το Άρθρο 6(1)(κ) του Κεφ. 105. Με βάση τα πιο πάνω ο ισχυρισμός της αιτήτριας καθίσταται παντελώς αβάσιμος και, ως εκ τούτου, απορρίπτεται. 40

Ο δεύτερος ισχυρισμός της αιτήτριας αφορά την έλλειψη αιτιολογίας της υπό κρίση απόφασης του Λειτουργού Μεταναστεύσεως.

5 Λαμβάνοντας υπόψη το πιο πάνω καθώς και το γεγονός ότι το Άρθρο 14 του Κεφ. 105 δεν απαιτεί οποιαδήποτε αιτιολογία η αιτιολογία στην παρούσα περίπτωση αναπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου (βλ. *Salwa Radwa ν. Δημοκρατίας* (αρ. 2) (1989) 3 Α.Α.Δ. 1164. Στο φάκελο της υπόθεσης υπάρχουν πολλά στοιχεία στα οποία το διοικητικό όργανο βασίστηκε για την έκδοση της
10 απόφασής του. Ως εκ τούτου, ούτε αυτός ο ισχυρισμός ευσταθεί.

Το θέμα της εισόδου αλλοδαπών καθώς και η παραμονή τους στην Κύπρο ρυθμίζεται από τον περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμο, Κεφ. 105, όπως έχει τροποποιηθεί από τους Νόμους Αρ. 2/72, 54/76 και 50/88 καθώς και από τους περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Κανονισμούς του 1972 ημερομηνίας 22
15 Δεκεμβρίου, 1972.

Σύμφωνα με το Άρθρο 10 του Κεφ. 105 και τους Κανονισμούς 20 9 και 11 των πιο πάνω Κανονισμών, ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια επί θεμάτων εισόδου, παραμονής και εργασίας αλλοδαπών, ευχέρεια που συνάδει με την κυριαρχία του κράτους (βλ. *Amanda Marga Ltd ν. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2583 και *Osman Ibine Mushatag ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1479.
25

Στην υπόθεση *Karaliotas ν. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1701 επιβεβαιώθηκε ότι η διακριτική εξουσία της διοίκησης να επιτρέπει
30 την είσοδο αλλοδαπών είναι πλατειά και δεν υποχρεούται να παράσχει εξηγήσεις για τους λόγους απαγόρευσης της εισόδου σε αλλοδαπούς. Σύμφωνα με την υπόθεση *Mayo and Another ν. Republic and Others* (1988) 3 C.L.R. 1203, το Κεφ. 105 δεν παρέχει στον αλλοδαπό οποιοδήποτε δικαίωμα παραμονής πέραν του χρόνου που ρητώς ορίζεται στην άδεια παραμονής του στη χώρα.
35

Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση διενεργήθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και ότι η διοίκηση ενήργησε με
40 πλάνη περί τα πράγματα. Από τα Παραρτήματα που επισυνάφθηκαν στην ένσταση των καθ' ων η αίτηση, καθώς και από το φάκελο που κατατέθηκε, δεν φαίνεται να υπάρχει οποιαδήποτε πλάνη στην απόφαση του Λειτουργού Μεταναστεύσεως.

Η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας *Θάλεια Γαλανού και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1996) 3 Α.Α.Δ. 43, δηλώνει ότι

για να ακυρωθεί μία πράξη λόγω πλάνης θα πρέπει η πλάνη να είναι ουσιώδης, δηλαδή, να προκύπτει ότι έχει επιδράσει στην τελική κρίση του οργάνου το οποίο την εξέδωσε. Είναι νομολογημένο ότι είναι από τη συνεκτίμηση του συνόλου των περιστατικών που σε κάθε περίπτωση κρίνεται η επενέργεια της πλάνης.

5

Ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως κατέληξε στην απόφαση να απελάσει την αιτήτρια στις 12 Δεκεμβρίου, 1994, μετά τη λήξη της άδειας παραμονής της στην Κύπρο και αφού η αιτήτρια κλήθηκε επανειλημμένα να προσέλθει στο γραφείο του αλλά τον αγνόησε.

10

Κατά τη γνώμη του η αιτήτρια με τη συμπεριφορά της έδειξε ότι “είναι ανυπάκουη, ατίθαση και άστατου χαρακτήρα και ενόσω παραμένει στην Κύπρο θα μας δημιουργεί συνεχώς προβλήματα”. Δηλαδή, το αρμόδιο όργανο αξιολόγησε το υλικό που είχε ενώπιόν του και κατέληξε στην απόφασή του χωρίς να διαμορφώσει ορισμένη κρίση ως προς το γνήσιο ή το εικονικό του γάμου της αιτήτριας, δηλαδή από τη συνεκτίμηση του συνόλου των γεγονότων έκρινε ότι η αιτήτρια έπρεπε να απελαθεί. Δεν υπήρξε καμιά πλάνη ούτε προς το νόμο, αλλά και ούτε προς τα γεγονότα η οποία να επιδράσει στην τελική του κρίση. Βρίσκω ότι υπήρξε η δέουσα έρευνα και γι’ αυτό απορρίπτω και αυτό τον ισχυρισμό της αιτήτριας.

15

20

Όσον αφορά το παράπονο της αιτήτριας ότι η απέλασή της προέκυψε λόγω εκδίκασης ή/και προκατάληψης από καταγγελίες που υπήρχαν για ερωτική σχέση και αφορούσαν τον εργοδότη του συζύγου της και αυτή, έχω να πω τα ακόλουθα: Οι εν λόγω καταγγελίες έγιναν η μία στις 2 Δεκεμβρίου, 1994 και η άλλη στις 14 Δεκεμβρίου, 1994. Όμως η απόφαση για απέλαση της αιτήτριας πάρθηκε από το διοικητικό όργανο στις 14 Νοεμβρίου, 1994, (βλ. Τεκμήριο Δ στην ένσταση). Ως εκ της διαπίστωσης αυτής, δεν βλέπω οτιδήποτε εκδικητικό στην απόφαση αυτή του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, αλλά ούτε και εντοπίζω οποιαδήποτε αισθήματα προκατάληψης. Το παράπονο αυτό της αιτήτριας είναι ανυπόστατο. Η απέλασή της αποφασίστηκε λόγω του ότι είχε λήξει η τελική άδεια παραμονής της και παρά τις προσπάθειες του Κλιμακίου Αλλοδαπών για συνάντηση με την αιτήτρια, αυτή τους αγνοούσε παντελώς.

25

30

35

Ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε ότι η απόφαση απέλασης λήφθηκε καθ’ υπέρβαση και/ή κατά παράβαση εξουσίας καθώς και κατά παράβαση των ατομικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως αυτά καταγράφηκαν στην “Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών”.

40

- Από την ανάλυση της νομολογίας όπως αυτή διαμορφώθηκε είναι φανερό ότι ο ισχυρισμός της αιτήτριας δεν ευσταθεί. Από τα στοιχεία που ευρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν φαίνεται να παραγνωρίστηκαν είτε το Σύνταγμα, είτε οι διεθνείς συμβάσεις ή η
- 5 Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Είναι ευρεία η διακριτική ευχέρεια της διοίκησης όσο αφορά την απέλαση οποιουδήποτε αλλοδαπού, και η σχετική ευχέρεια, εφόσον ασκείται καλόπιστα και όχι αυθαίρετα και αφού διαπιστωθούν τα ορθά πραγματικά περιστατικά κάθε περίπτωσης και ληφθούν υπόψη τα νόμιμα στοιχεία κρίσης το Δικαστήριο δεν θα επέμβει για να ακυρώσει την απόφαση. (Βλ. *Amanda Marga Ltd*, (ανωτέρω), *Karaliotas*, (ανωτέρω), και *Νικόλας Παντοπίου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 4182.)
- 15 Στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει οποιαδήποτε ένδειξη ότι η διοίκηση ενήργησε είτε παράνομα, είτε χωρίς καλή πίστη. Ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως εκδίδοντας το σχετικό διάταγμα ενήργησε μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του και της εξουσιοδότησης που του παρέχει ο νόμος. Περαιτέρω, από την εξέταση του
- 20 φακέλου της υπόθεσης δεν αποκαλύπτεται ότι η διοίκηση παραγνώρισε οποιαδήποτε ουσιώδη στοιχεία. Το γεγονός ότι η τελική άδεια παραμονής της αιτήτριας είχε εκπνεύσει είναι αδιαμφισβήτητο. Η αιτήτρια, κατά τον ουσιώδη χρόνο παρέμεινε στο έδαφος της Δημοκρατίας χωρίς την έγκριση των αρμοδίων αρχών. (Βλ. *Mohamed v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2072.)
- 25 Ούτε το Άρθρο 15 του Συντάγματος το οποίο είναι σχετικό με το σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, αλλά, ούτε και το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των
- 30 Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο είναι ταυτόσημο με το Άρθρο 15 του Συντάγματος, όπως ερμηνεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση *Abdulamiz Cabales and Balkandali*, ημερομηνίας 25 Μαΐου, 1985, Series A No. 94, δεν διασφαλίζει κανένα δικαίωμα παραμονής αλλοδαπού σε ξένη χώρα. (Βλ. *Levantis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2483). Λέγοντας αυτό θα συμφωνήσω με τα όσα έχουν λεχθεί από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση πάνω στο θέμα και θα απορρίψω ως αβάσιμο τον ισχυρισμό αυτό.
- 35
- 40 Είναι γενικά νομολογημένη αρχή ότι το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η απόφαση της διοίκησης είναι εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις. Ειδικότερα σε σχέση με τις υποθέσεις αλλοδαπών παραπέμπω στην απόφαση *Karaliotas*, (ανωτέρω), όπου στη σελ. 1709 λέχθηκαν τα πιο κάτω:-

“With regard to the first, I had occasion to examine the power and nature of the discretion of the authorities of the Republic to refuse entry to an alien in two cases, *Amanda Marga Ltd. v. Republic** and *Suleiman v. Republic***. The right to refuse entry to aliens is, as explained in both judgments, an incident of the sovereignty of every State; a sovereign right that cannot be abridged except by a binding treaty or convention. It is a right recognized in international law and safeguarded as an essential attribute of the territorial integrity of the State. The only right acknowledged to an alien applying for entry is to have his application considered in good faith. If that is done, the Court will not inquire into the reasons of refusal of entry for what would, in an indirect way, compromise the principle of sovereignty and territorial integrity at issue. Afortiori the Court will not query reasons of security of State, the sole judge of which in this respect is the Executive branch of Government.”

Ως εκ των ανωτέρω και από τα στοιχεία που βρίσκονται στο φάκελο της διοίκησης δεν δημιουργείται καμιά υπόνοια ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν ενήργησαν καλή τη πίστει και, ως εκ τούτου, δεν νομίζω ότι πρέπει για οποιονδήποτε λόγο να επεμβώ στην απόφαση του Λειτουργού Μεταναστεύσεως.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του δικηγόρου της αιτήτριας στην απάντησή του στην αγόρευση των καθ' ων η αίτηση, ότι η αιτήτρια θεωρείται ως “ημεδαπή Κύπρια” και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αλλοδαπή δεν έχω παρά μόνο να παραθέσω την πρόνοια του άρθρου 26 του Κεφ. 105:-

“ημεδαπός Κύπριος” σημαίνει -

(α) πολίτην της Δημοκρατίας

(β) αλλοδαπήν σύζυγον πολίτου της Δημοκρατίας μη τελούσαν εν χωρισμῷ από του συζύγου της δυνάμει αποφάσεως αρμοδίου δικαστηρίου και διαμένουσαν μετ' αυτού διά χρονικόν διάστημα ουγί μικρότερον του ενός έτους νοείται ότι θα θεωρηθεί ως ‘ημεδαπός Κύπριος’ και πάσα αλλοδαπή σύζυγος πολίτου της Δημοκρατίας ήτις συνέζησε μετ' αυτού διά περίοδον μικροτέραν του ενός έτους, εάν ο Ανώτερος Λειτουργός Μεταναστεύσεως ήθελεν υπό τας ειδικάς συνθήκας οιασδήποτε συγκεκριμένης περιπτώσεως, κρίνει τούτο εύλογον”

(Η υπογράμμιση είναι δική μου.)

- 5 Η πιο πάνω πρόνοια μιλά από μόνη της. Η αιτήτρια, πρώτο, από μαρτυρίες που υπήρξαν και διερευνήθησαν, δεν διέμενε με το σύζυγό της, αλλά με τον εργοδότη του και, δεύτερο, ακόμα και αν θεωρήσουμε ότι διέμενε με το σύζυγό της το χρονικό διάστημα της διαμονής της ήταν πολύ λιγότερο από τον ένα χρόνο. Συγκεκριμένα η όλη διάρκεια του γάμου της ήτο 43 ημέρες, αφού ο γάμος τελέσθηκε στις 7 Νοεμβρίου, 1994, και αυτή απελάθη στις 21 Δεκεμβρίου, 1994.
- 10 Όσον αφορά τις ειδικές συνθήκες του Άρθρου 26, βάσει των οποίων ο Ανώτερος Λειτουργός Μεταναστεύσεως μπορεί να θεωρήσει κάποιο ως ημεδαπό Κύπριο, αυτές στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχουν και, ως εκ τούτου, σε καμιά περίπτωση δεν θα ήτο δυνατό να θεωρηθεί η αιτήτρια ως “ημεδαπή Κύπρια”.
- 15 Ως εκ τούτου, κανένας από τους ισχυρισμούς της αιτήτριας δεν ευσταθεί. Έχοντας υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου, καθώς και τα δικαιώματα της αιτήτριας, όπως αυτά θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δεν βρίσκω ότι οποιοσδήποτε από τους ισχυρισμούς της αιτήτριας ευσταθεί.
- 20

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*